Bernardo es treu l'espina

Bernardo Espinosa es va convertir en el protagonista clar del matx entre el Girona i el Getafe. En un partit més aviat pla i avorrit, sense gaires ocasions i lluny de la intensitat i l'emoció d'altres grans cites que ha viscut Montilivi durant tot el 2018, el central colombià va fer el primer gol en el seu compte particular amb la samarreta blanc-i-vermella del conjunt gironí. Bernardo va haver d'afrontar un enfrontament incòmode, com la resta de companys, davant un Getafe ben col·locat, que concedeix poc al rival i que mossega i pressiona més que cap equip de primera. El defensa va ser l'encarregat, un fet buscat pel tècnic visitant, de la creació del joc i la sortida de pilota del Girona. Amb Aleix Garcia, Pere Pons, Borja García tapats, i un Granell escorat al carril, el sud-americà conduïa la pilota obrint els braços demanant ajuda als companys. Aquestes situacions van obligar Bernardo a regalar alguna possessió de pilota o a prendre decisions errònies, que fins i tot en el 19 va veure com Jorge Molina li pispava la pilota i encarava Bounou, un ensurt dels grossos, i és que no havia passat res fins llavors.

Tot i la inseguretat que mostrava per moments, Bernardo no va desconnectar en cap moment del partit. Segur en el joc aeri i controlant gairebé sempre Ángel i Jorge Molina, els jugadors atacants més centrats del conjunt madrileny, el colombià va anar a més. En el 58, una centrada de Granell en una falta lateral a la banda esquerra va acabar amb una ocasió immillorable per al defensa, que va plantar-se sol al punt de penal, va marcar de meravella els temps de salt i, tot i fer-ho amb potència, Soria va refusar-li la rematada amb el cap. Bernardo es va quedar amb la mel a la boca, però es va treure el mal regust en el 85. Ramalho, amb més cor que cap, va anticipar-se a Mata i va forçar una falta lateral, en aquest cas a la dreta. El mateix Granell la va posar al segon pal i de nou va aparèixer Bernardo per posar el cap i superar Soria fent esclatar d'alegria els 8.450 aficionats presents a Montilivi, que somiaven a remuntar el matx en un final frenètic. Bernardo va poder tornar a cantar gol 1.159 dies després, una eternitat tot i jugar de defensa i no ser un habitual en aquestes facetes. Amb el Girona, però, el colombià té força presència en les jugades d'estratègia i tot i topar amb el pal en alguna ocasió, mai havia pogut fer cap diana. El defensa va fer el seu últim gol el 19 de setembre del 2015 en el duel de primera divisió entre l'Sporting de Gijón i el Granada, que es va disputar a El Molinón. Des de llavors, el cafeter no havia perforat cap porteria en partit oficial, contra el Getafe, Bernardo va poder acabar la travessia en el desert i alliberar-se per donar un bon punt al seu equip i enfilar-lo fins als 22, una xifra gens menyspreable. L'inamovible per Eusebio Sacristán, ben segur que podrà tornar a casa per Nadal amb un somriure d'orella a orella i amb l'objectiu de continuar acumulant minuts a les cames fins que el físic aguanti o alguna inoportuna sanció l'obligui a aturar-se. De moment, Bernardo acabarà l'any 2018 sent l'únic futbolista de la plantilla del Girona que no s'ha perdut cap minut de joc en la lliga, en suma 1.530, molt meritori entre tanta lesió.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 22-12-2018, Pàgina 6

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1525248-bernardo-es-treu-l-espina.html